

Poliàndria en l'Àliga Perdiuera *Hieraaetus fasciatus*

M. DOMINGO

Polyandry in Bonelli's Eagle *Hieraaetus fasciatus*

A pair of Bonelli's Eagles, monitored since 1982 in the Alt Camp (Catalonia, NE Spain), fledged a mean of 1.4 birds per year. From 1989 to 1993, the female laid 2-3 eggs per clutch, but they were repeatedly infertile. In 1993, an subadult male was occasionally seen around the nest site, where it was tolerated by the pair. In 1994, the subadult individual clearly joined the pair. The two males were seen to perform joint flights, and to drive off an intruding immature male. The female and the two males were also seen simultaneously on the nest site on several occasions, and often the two males were observed to abandon the nesting cliff together. In this same year, the presumably polyandrous female reared a chick successfully.

Key words: Bonelli's Eagle, *Hieraaetus fasciatus*, trio, polyandry, Catalonia, NE Spain.

Màrius Domingo. ICRA. Sardana, 5, 7è, 1a. 43205 Reus.
Rebut: 04.10.94; Acceptat: 24.01.95

La poligàmia ha estat descrita per a diverses espècies de rapinyaires (*Hamirostra melanosternon* [Olsen 1990], *Buteo galapagoensis*, *Parabuteo unicinctus* [Oring 1986], *Aquila chrysaetos* [Desmet et al. 1994], *Gypaetus barbatus* [Heredia & Donazar], *Neophron percnopterus* [Perennou et al. 1987, Tella 1993]). No existeix, però, cap dada sobre la presència d'aquest comportament en l'Àliga Perdiuera *Hieraaetus fasciatus*; en la present nota se'n descriuen les primeres observacions.

Des del 1982 fins al 1994 es va fer un seguiment de 6 parelles d'Àliga Perdiuera a la comarca de l'Alt Camp, SE Catalunya

en una superfície de 230 Km² (Domingo 1988). Aquesta àrea es troba inclosa dins la població de les comarques de Tarragona on l'espècie ateny una de les majors densitats d'individus dins de la seva distribució europea (Borau & Beneyto 1994). En el període d'estudi es varen controlar un total de 73 cicles reproductors.

Una d'aquestes parelles, des del 1982 fins al 1988, va anar traient amb èxit un o dos polls cada any (mitjana: 1,4; se: 0,2). A partir del 1989 i fins el 1993, la femella pon dos ous, i fins i tot tres, cada any, però covarots. Malgrat el repetit fracàs, aquesta parella continua junta du-

rant tots aquests anys, intentant cada any de reproduir-se.

El 1993 s'observa de forma ocasional la presència d'un mascle subadult de 3 anys (segons classes d'edats de Parellada 1984), que sembla tolerat en el territori dels nius. Aquest subadult no pot ser un fill dels adults territorials, ja que hauria de tenir 5 anys donats els fracassos esmentats en les reproduccions des de 1989.

El primer cop que es va observar, el 31 de març, volava junt amb el mascle adult prop de la paret on la femella covava. Cap dels membres adults de la parella va fer mai cap acció d'allunyar-lo del territori dels nius.

El 1994 es torna a observar un èxit reproductiu, amb un poll que aconsegueix volar. Aquell any, els dos mascles varen ser observats el 22.03.94 foragitant fins a treure del territori del niu un altre mascle immatur intrús, mentre la femella era en un posador habitual a la paret dels nius. Un cop foragitat l'intrús, amb gran fermesa, tots dos mascles tornaren junts a la paret per fer vols d'exhibició al voltant del territori del niu. Després d'aquesta observació, s'ha vist diversos cops els dos mascles sortint junts de la paret al malí per anar a caçar, mentre la femella era covant o ja amb el poll al niu (e.g. dies 7, 18, 20 i 31 de maig). Aquestes observacions suggereixen la formació d'un tercet poliàndric.

Es desconeix qui ha degut ser el pare biològic del poll, ja que no s'ha pogut observar si tots dos mascles copulaven amb la femella, però els cinc anys seguits amb ous infèrtils suggereixen que aquest hauria de ser l'individu subadult i que la causa per la qual no hi havia èxit reproductor seria la infertilitat del mascle adult.♦

AGRAÏMENTS

A T. Borau i a J. Solé per la tasca de camp en aquesta parella. A J.C. Senar,

R. Aymí i X. Parellada pels suggeriments i suport en la publicació del treball.

BIBLIOGRAFIA

BORAU, J.A. & BENEYTO, A. 1994. Rapaces rupícolas de las sierras litorales del sur de Cataluña. *Quercus* 98: 4-7.

DESMET, J.F., COULOUMY, C., BLONDEL, J. & LAVIGNE, C. 1994. Quatre jeunes d'Aigle royal (*Aquila chrysaetos*) s'envolent de la même aire dans les Alpes françaises. *Nos Oiseaux* 42: 305-310.

DOMINGO, M. 1988. Els ocells al Camp de Tarragona. Reus: Centre de Lectura.

HEREDIA, R. & DONÁZAR, J.A. 1990. High frequency of polyandrous trios in an endangered population of Lammergeiers (*Gypaetus barbatus*) in Northern Spain. *Biol. Conserv.* 53: 163-171.

OLSEN, P. 1990. Social behavior. In Newton, I (ed.). *Birds of Prey*. p. 108-122. London: Merehurst.

ORING, L.W. 1986. Avian polyandry. In Johnston, R.F. (ed.). *Current Ornithology*. Vol. 3. New York: Plenum Press.

PERELLADA, X. 1984. Variació del plomatge i identificació de l'Àliga cuabarrada (*Hieraaetus fasciatus fasciatus*). In: *Rapinyaires Mediterranis II*. p. 70-79. Barcelona: CRPR.

PERENNOU, C., FILY, M. & CANTOURNET, D. 1987. Note sur un cas de polyandrie chez le Vautour percnoptère *Neophron percnopterus* *Alauda* 55: 73-75.

TELLA, J.L. 1993. Polyandrous trios in a population of Egyptian Vultures (*Neophron percnopterus*). *J.Raptor Res.* 27 (2): 119-120.